

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 15-03-15

Col·lecta:	125,90
Caixetes ciris	104,95
Caixetes:	24,15
Caixetes Càritas:	16,37
Menjador	315,00

Lectures pel 29 Rams

1ª lec. Is. 50, 4-7 Salm 22 (21) 8-9. 17-20. 23-24 Fl. 2, 6-11; Ev: passió Marc

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Miguel Barbero Prieto, de 64 anys; Francisco López, de 70 anys.

CINQUÈ DE QUARESMA

Preguntes-reflexions que ens podem fer durant la setmana

«Si el gra mort, fructifica»

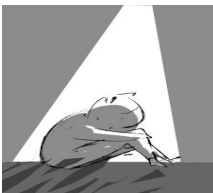
Què he de fer morir en mi, perquè altres tinguin vida?

CELEBRACIÓ PERDÓ

Aquest diumenge, a les 12, hi ha la celebració del Perdó.

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres, a 2/4 de 9 del vespre

DIA DEL SEMINARI

Avui és la diada del Seminari. La col·lecta va destinada a aquest fi.

Celebracions Pasquals 15

CELEBRACIÓ DEL PERDÓ

Diumenge 22 març, a les 12

Dimarts Sant, 31 març, a 2/4 de 9 del vespre (20,30)

DIUMENGE DE RAMS

29 de març

3/4 de 12: Benedicció dels Rams

DIJOUS SANT

2 d'abril

8 del vespre: Celebració Sant Sopar
(qui vulgui portar-se el sopar, menjarem als locals)

10 del vespre: vetlla de pregària

PASQUA

5 d'abril

Misses a les 10 i 12 del matí

DIVENDRES SANT

3 d'abril

10 matí: Viacrucis

6 tarda: Celebració de la Passió

4 d'abril

10 vespre: Vetlla Pasqual

10 vespre: Vetlla Pasqual

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

22 de març del 2015

Núm. 580

Diumenge V de quaresma l'any B.

La comunitat que celebra l'Eucaristia

Avui és la diada del Seminari. El Seminari és el lloc on es formen aquells que volen ser capellans. No cal dir que no hi ha prou relleu per mantenir aquest sistema de la nostra Església: els capellans, destinats a les parròquies, són els qui fan present Jesús en l'Eucaristia. Això, ja no pot ser així perquè, arreu del món, no hi ha prou capellans per servir a totes les parròquies. És a dir, es planteja un dilema: és el capellà que celebra l'eucaristia, o és la comunitat que està celebrant? Si diem que sí a la primera, llavors no hi pot haver missa sense capellà; si diem que sí a la segona, llavors hi pot haver missa sense capellà.

El Papa actual, ha encarregat a uns teòlegs i bisbes que li fessin propostes per trobar vies de solució al fet que les comunitats cristianes queden desatesses per manca de capellans.

Què cal fer? Pregar perquè Déu doni vocacions a ser capellà? O hem d'anar per altres plantejaments? Sembla que Déu, des de fa temps, no està per la labor: no surten vocacions per ser capellà, i a Girona fa anys que anem en retrocés. Busquem, doncs, altres plantejaments.

La solució està en ordenar capellans a homes casats? Ordenar dones? Deixar casar els capellans? D'entrada podríem tenir un "boom" inicial si ho féssim així. Però continuaríem amb el mateix esquema de sempre: allà on no hi hagués un ministre ordenat no hi podria haver eucaristia i, per tant, comunitat cristiana. I continuaríem amb manca de capellans i capellanes.

Hi ha molts teòlegs que suggereixen, i així ho comuniquen al Papa, que la comunitat cristiana podria recórrer a la celebració de l'Eucaristia sense capellà, només és qüestió de disciplina. Tot cristià, pel fet de ser batejat, és "sacerdot" i, per tant, la comunitat cristiana –tota ella sacerdotal– és la que celebra l'eucaristia, no és el capellà. Jo sempre dic que hi ha el que presideix l'eucaristia, els altres tots concelebren, és la comunitat que celebra, no el capellà com a tal.

Per tant, hem d'anar enterrant esquemes vells perquè en puguin sortir de nous. Hem de capgirar la piràmide.

FULL INFORMATIU

R.M.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenuou.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenuou.cat

Lectura del llibre de Jeremies: Jr 31,31-34

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

Salm responsorial 51 (50) 3-4.12-15

Compadeix-te de mi, Déu meu, / tu que estimes tant; / tu que ets tant bo, esborra les meves faltes; / renta'm ben bé de les culpes, / purifica'm dels pecats.

Déu meu, crea en mi un cor ben pur, / fes renéixer en mi un esperit ferm. / No em llencis de la teva presència, / ni em prenguis el teu esperit sant.

Torna'm el goig de la teva salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els teus camins als pecadors, / i tornaran a tu els qui t'han abandonat.

Lectura de la carta als cristians hebreus: He 5,7-9

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan: Jn 12,20-33

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna.

Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus. En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut.

Pare, glorifiqueu el vostre nom». Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

Salmo responsorial 51 (50) 3-4.12-15

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado.

Oh Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso: / enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti.

Benvinguts en aquest últim diumenge de quaresma

SI EL GRA MORT, FRUCTIFICA, ens diu Jesús avui. Tenim encara aquesta setmana per començar a buidar-nos d'alguna habitud poc evangèlica, de morir a una rutina enquistada en la nostra conducta. Per corregir algun defecte.

“Tan de bo fóssiu bons que JO us beneiria, o que fóssiu pecadors que JO us podria perdonar, però com que no sou ni uns ni altres, perquè **sou tebis jo us vomito per la meua boca**” UFF, **ser vomitat per Déu.....**Són paraules que vaig llegir en la Bíblia a l'inici del meu retorn a Jesús, que em van quedar gravades, potser no literalment, però sí en el missatge.

Som a la cinquena setmana de Quaresma, últims dies per a la reflexió, per a recollir i guardar les inspiracions de l'Esperit i les resolucions en el nostre cor, per iniciar, si no ho hem fet ja, la conversió.

Com hem passat aquestes setmanes, pasturant l'herba insípida de la rutina, o ens hem enfilat als penya segats de l'evangeli de Jesús, brostant l'herba dura, però saborosa, de les seves ensenyances?

Potser ens han afartat de paraules, potser no sabem quines propostes recollir, potser... potser la rutina, n'ha estat la norma: **tebis provocant ois a l'Esperit.**

Aprofitem la missa d'aquest primer dia de l'última setmana de Quaresma, per omplir-nos de l'Esperit que vivifica, que ressuscita, que remou el fang de la rutina. Escoltem-lo a ell de veritat. **No fem vomitar a Déu...**

Però, recordem que la millora de cadascun de nosaltres, és una millora per a tota la humanitat, ens devem a les germanes i als germans. Si estimem els altres ens desfarem d'algun defecte nostra en la conducta, en la fe.

No provoquem basca a l'Esperit. Escoltem-lo i morim a algun defecte perquè brilli més la virtut contrària. Un últim esforç: no perdem, per la rutina, una Quaresma més.